

Đorđe Balašević - Svirajte mi jesen stiže dunjo moja + foršpil

Foršpil:

|Am|Dm|C|G|
|Am|Dm|C|G|
|Am|

Am C G

Toga jutra sam stigao putničkom klasom

Dm Am

Pa kući sa stanice časom

F G Am Dsus4 D

Kroz bašte i prečice znane

Am C G

A u vojsci sam stekao druga do groba

Dm Am

I hroničnu upalu zglobo

F G Am

Suvenir na stražarske dane

prijelaz:

|C|G|F|

E Am

Ušao sam na prstima

C G Am

Mati beše već budna i brzo se prekrstila

prijelaz:

|C|G|F|

E Am

Reče: prošlo je k' o za čas

C G Am

Baš si stigao dobro jer svatovi su tu do nas

E F

Pa će ti svirati, a ti ćeš birati

E

Svirajte mi "Jesen stiže, dunjo moja"

Dm

Jesen rana

G F G C A7

Nek' zazvone tambure u transu

Dm E Am

Znam da nije pesma ova

Am G C A7

Za veselje i svatova

Dm G C

Al' ja moram čuti tu romansu

F

E

Svirajte mi jesen stiže dunjo moja

Dm

Al' polako

G C

Da mi ne bi koja reč promakla

Dm E

Sklon' te čaše i bokale

Am

Razbio bih svet od šale

Dm G C

Da je samo slučajno od stakla

E

Dunjo moja

Svadba beše k' svadba, i šta da se priča,

parada pijanstva i kiča

i poznata cura u belom.

Već po redu poželeh im zdravlja i sreće,

iz ruku mi otela cveće

i sakrila pogled pod velom.

Tad me spaziše cigani,

kum je tražio pesmu, al' ja sam stig'o, briga njih!

Širok osmeh i zlatan Zub:

"Znam da nije ti lako, al' danas nemoj biti grub

nego zapovedi šta ćemo svirati!"

Svirajte mi "Jesen stiže dunjo moja", jesen rana,
nek zazvone tambure u transu.

Znam da nije pesma ova za veselje i svatovac,
ali ja moram čuti tu romansu!

Svirajte mi "Jesen stiže dunjo moja", ali polako,
da mi ne bi koja reč promakla.

Sklon je čaše i bokale, razbio bih svet od šale,
da je samo slučajno od stakla, dunjo moja...

Retko odlazim kući a pišem jos ređe,

i slike su bleđe i bleđe,

pa lepe potiskuju ružne.

Ali nekad poručim piće i tako to krene,

pa stignem u svatove njene,

sve prave su ljubavi tužne.

Nikom ne pričam o tome.

Brzo dođe taj talas i znam da ću da potonem.

Spas mi donose cigani,

oni imaju srce, za svakog od nas, briga njih,

oni me pitaju šta da sviraju...

Svirajte mi "Jesen stiže dunjo moja", jesen rana,
nek zazvone tambure u transu.

Znam da nije pesma ova za veselje i svatovac,
ali ja moram čuti tu romansu!

Svirajte mi "Jesen stiže dunjo moja", ali polako,
da mi ne bi koja reč promakla.

Sklon je čaše i bokale, razbio bih svet od šale,
da je samo slučajno od stakla, dunjo moja...

Dejan Tanasić

Kontakt: dejan_tanasic@protonmail.com